

[Sigsgaard.]

matisk sag, at lønarbejderne skal deltage i f. eks. beslutninger om, hvem der skal fyres blandt deres kammerater. Vi har ikke afvist en række af de tanker, som er kommet frem bl. a. fra SFs side. Jeg kan da nævne, at vetotanken har jeg været den første til at formulere for en lang række år siden — det kan slås op i folketingets annaler — i forbindelse med støtte til en lovgivning om industriinnovation. Men vi har altså vores betænkeligheder, og når man så herfra også taler om plusser og minusser, og VSere kun kan se minusser og ingen sans har for plusser, så gør hr. Henning Philipsen sig skyldig i den almindelige fejltagelse kun at kunne se, hvad der foregår herinde i folketinget, og ikke have noget som helst øje for det, der foregår udenfor. Hr. Henning Philipsen burde nok have gjort sig klart efter debatten her i dag, at det, man vil foretage sig over for f. eks. et problem som kapitalflugt her fra folketingets side, simpelt hen er lig nul.

Så har jeg et par andre bemærkninger også. Økonomiministeren var inde på, at der kræves Nationalbanktilladelse, når man skal flytte kapital ud af landet, at Nationalbanken jo så skønner, om der er tale om kapitalflugt, og at man ville være opmærksom på problemet osv. I den forbindelse vil jeg godt spørge ministeren for nu at få at vide, i hvor høj grad Nationalbanken faktisk bruger sin beføjelse til at nægte tilladelse til udførsel af kapital til direkte investeringer, i hvor mange tilfælde Nationalbanken har sagt nej til ansøgninger om direkte kapitaloverførsler. Jeg synes, at svaret på det spørgsmål kan være ret afgørende for hele sagen.

Dernæst kunne der være grund til at sige, at når det understreges fra ministerens side, at kapitalflugten er af begrænset omfang i dag — det vil jeg ikke gå ind på en diskussion om — betyder det ikke, at den også vil være af begrænset omfang i morgen. Hvis det går godt én gang, det, som nu er startet med spekulationsflugten ud af landet, kan det vel også gå godt de næste gange, og derfor er det så vigtigt, at der tages alvorligt fat over for de ting, der er i gang netop nu, bl. a. i Uniprintsagen.

Ministeren mente ikke, at restriktioner er

nødvendige, men endnu vigtigere er det vel, at han sagde, de næppe er politisk mulige — han brugte en vending i retning af, at hvis vi laver restriktioner, så vil andre og antagelig større og stærkere lande jo nok svare igen, vores internationale relationer vil stille sig hindrende i vejen for, at vi sætter ind med restriktioner.

Dette, at kapitalejerne gør danske arbejdere og funktionærer arbejdsløse blot for at få sat profitten lidt i vejret eller for at bevare den på et forholdsvis højt niveau gennem flytning, har vi altså her i dag fået at vide at regeringen ikke kan/vil gøre noget ved, eller at den ikke vil gøre mere ved det, end der allerede er gjort. Det var, hvad ministeren svarede. Det vil også sige, at der i og for sig er kommet et ganske klart resultat ud af debatten, nemlig at der kun er én eneste udvej tilbage: at arbejdere og funktionærer selv direkte søger at hindre, at kapitalejerne smider dem på gaden.

Så var der ganske vist en vis modstrid mellem det, ministeren sagde, og det, socialdemokratiets ordfører sagde, for ministeren sagde ganske klart: de mulige foranstaltninger, vi har i dag, er tilstrækkelige, og vi kan næppe komme videre på grund af de internationale forbindelser — herunder tænkte ministeren selvfølgelig i særlig grad på medlemskabet af fællesmarkedet — mens hr. Auken holdt en flammende tale om alt det, regeringen nu ville til at gøre med bistandsfond, afskrivningsfiduser og alt det andet, som ikke begrænser kapitalflugt. Og jeg ved ikke, om hr. Auken direkte påstod det, men det var, ligesom han ville fremstille regeringen som vældig handlekraftig og mente, at nu skulle regeringen nok klare de problemer, men de dér venstresocialister ville jo slet ikke klare nogen problemer, de ville kun skabe uro.

Det, vi bl. a. vil med denne debat, er naturligvis at få slået fast, hvad regeringen og folketinget kan og vil gøre over for kapitalflugten, og dér tror jeg nok, man skal holde sig til ministerens svar, nemlig at der ikke vil blive taget yderligere initiativer ud over de beføjelser, der i dag ligger f. eks. i Nationalbanken.

Hr. Jens Peter Jensen sagde jo egentlig klart, hvad der er borgerlig og desværre